

Carta a un cristià del segle I

LES TENSIONS

Amic Lluci:

L'Església del nostre país està vivint un dels moments més transcendents de la seva història contemporània. Mentre l'escric estan reunits tots els bisbes en una sessió plenària de la Conferència Episcopal. En els vostres temps no devia ésser tan complicat, però és que ara som molts i cal que els bisbes programin conjuntament la seva tasca pastoral. Et deia que és un moment important perquè la nostra Església es va definint de mica en mica. Estem marxant d'un temps marcat per una certa ambigüitat degut a una colla de circumstàncies socio-polítiques i ambientals. Cal definir-se i prendre una fesomia ben fidel a l'Evangeli i això no és pas fàcil.

Penso que vosaltres també devieu passar la vostra quan anàveu descobrint que l'Evangeli no fa distincions de races i, per tant, el judaisme no era cap privilegi dins de l'Església. És a dir, que ser cristià volia dir seguir Jesucrist i res més, sense que això hagués de comportar cap mena de presió forana. El Concili de Jerusalem es va definir clarament respecte d'aquesta qüestió gràcies al planteig que d'ella en vàreu fer els cristians d'Antioquia. Avui tots ens anem adonant que una de les coses més importants del cristià és clarificar la seva posició davant de tothom, que davant de l'Evangeli no es poden fer aigües per a salvar situacions que no tenen altre objectiu que un prestigi purament temporal.

Però, és clar, aquest planteig no comporta tan sols la més o menys acceptació dels qui es miren l'Església des de fora, sinó també una colla de tensions internes, perquè no tothom veu les coses de la mateixa manera, ni tothom és prou lliure per a escollir l'Evangeli i prou. Déu ens en guard de jutjar la bona o mala fe dels altres. De totes maneres estaràs d'acord amb mi que una situació complicada com aquesta, en que l'apariència i la realitat manifesten l'existència de línies d'acció

molt diverses, no solament és conflictiva, sinó també desorientadora per molts fidels. Aquesta situació ve agreujada per una concepció monolítica de l'Església que s'havia tingut i que existeix encara. Molts fidels es desorienten quan veuen que dos cristians, i més encara si són dos bisbes, no estan d'acord en tots els matisos de qualsevol qüestió. Aquestes divergències es preveuen força notables en la present reunió de la Conferència Episcopal i en tot el que fa referència a una assemblea Conjunta de Bisbes i Sacerdots que va tenir lloc el setembre passat, en la que es van plantejar d'una manera molt clara els punts més importants de la situació actual de l'Església en el nostre país. Com que a molts els deu coure la llaga, heus aquí l'origen de tantes tensions.

Jo crec que als cristians d'avui ens cal tornar a descobrir que l'Església també és pluralista en les coses opinables, i que el diàleg entre les diferents maneres de veure ens ha d'ajudar a fer una interpretació justa de l'Evangeli, sobretot quan cal aplicar-lo a la realitat de cada dia. Cal acceptar que hi hagi moltes opinions mentre cadascuna d'elles busqui la veritat i això ho faci per mitjans honestos. No és lícit radicalitzar-se perquè aleshores tanquem els ulls a la veritat, ni és lícit abandonar perquè equival a negar la pròpia col·laboració. El que sí cal és que tots plegats estiguem sempre a punt de convertir-nos a l'amor de Déu i a l'amor del germà. Suposo que per vosaltres la conversió a l'Evangeli també us representava un canvi molt fort en la vostra vida. Avui un amic cristià em deia que el testimoni que l'Església ha de donar al món no és el de saviesa ni el de grans coneixements tècnics, ni tan sols el d'una perfecta estructuració humana, sinó el testimoni de la santedat i de l'esperança.

Amic, adéu. Preguem junts perquè l'Església compleixi la seva missió amb fidelitat.

Lluís Ferret

Salons per a

Bateigs

Primeres Comunions

Casaments

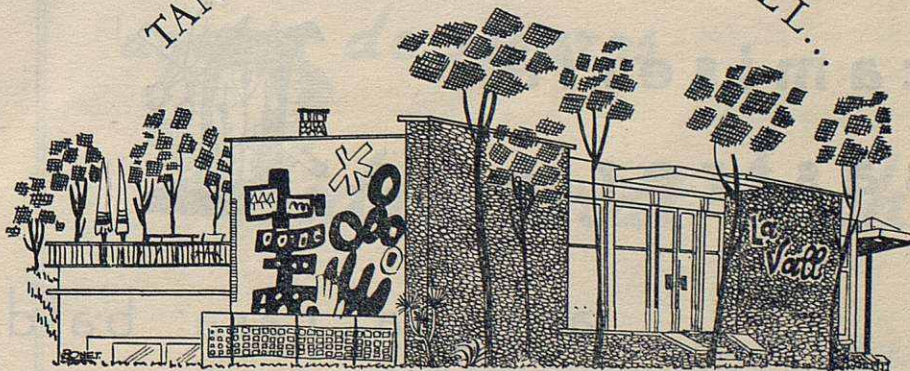
i Banquets

Fàcil aparcament

Obert tot l'any

Espaiós parc infantil

TANT SI ANEU AMUNT COM AVALL...

Can Maspons de La Vall - Tel. 99

Restaurant La Vall

Km. 3.500 de la carretera de Caldes a Granollers - Tel. 87 - STA. EULALIA DE RONSANA